

מ"ת 14537/08 - רוסטם טוגולב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 14537-08 מדינת ישראל נ' יעקובוב(עוצר) ואח'
תיק חיזוני: 126932/2016

בפני כבוד השופט זיו אריאלי
רשות המבוקש
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר.

נגד המבוקש (ונהשם נסף) הוגש כתב אישום, המיחס לשניהם עבירות ב/ngוד לפקודת הסמים המסוכנים, וזאת בגין עסקאות למכירת סם מסוכן מסווג קוקאין שביצעו השניים עם סוכן חשאי מטעם משטרת ישראל, איש איש לפי חילוקו בכתב האישום. לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן, הורתי ביום 29.9.16 על שחרורו של המבוקש בתנאים מגבלים. ברבות הימים, אפשרתי למבוקש לצאת ממקו מעצר הבית לעבודה (המדובר בעסק משפחתי בעלות והנהלת הוריו).

ביום 2.7.17 הוגשה הבקשה לעיון חוזר. נטען כי המבוקש שוהה בתנאים מגבלים מזה - 10 חודשים, ומגלי שהפר את תנאי שחרורו. עוד נטען כי ביום 22.2.17 הורשע המבוקש על פי הודהתו בעבודות כתוב אישום מתוקן (במסגרת הסדר טיעון). עניינו נדחה לחודש דצמבר 2017 לטיעונים לעונש, לאחר שיתקבל תסקיר שירות מבחן בעניינו. לאור פרק הזמן הארוך עד לדין הבהא, נטען כי קמה עילה לעיון מחדש בתנאים המגבילים. עוד נטען כי אין הלימה בין תנאי השחרור לבין התכליות העומדת בסיס ההחלטה וה坦אים המגבילים בעניינו של המבוקש.

המשיבה מתנגדת לבקשתו. נטען כי חזקת החפות אינה עומדת עוד לזכותו של המבוקש. התנאים המגבילים אינם מכבים, והמבוקש יכול לצאת לעבודה. חירותו אינה מוגבלת באופן ממשמעותי. עוד נטען כי הتسקיר שהוגש לבית המשפט במסגרת התקיק העיקרי מלמדת על ליקוחת אחריות חלנית בלבד, וכי המבוקש מגלה נתיה למעורבות חוזרת בביצוע עבירות. הדחיה בדיון נועדה לאפשר לשירות המבחן לבחון את יכולתו של המבוקש לשתף פעולה לאורך זמן עם גורמי טיפול.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, נחה דעתני כי דין הבקשה להתקבל בחלוקת.

עמוד 1

כידוע, סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 מונה שלוש עילות, שבעתין רשאי בית המשפט לעיין מחדש בהחלטות הנוגעות למעצרו של הנאשם עד לנאם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, או לשחררו בתנאים מגבלים: גלוים של עובדות חדשות; שינוי נסיבות; או חלוף זמן ניכר ממתן ההחלטה נשא הבקשה לעיין חוזר [ר' למשל בש"פ 6526/14 **לוזן נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 29.10.2014)].

לענין חלוף הזמן - בפסקה נקבע כי למונח "חלוף זמן ניכר" יש ליתן פרשנות גמישה, אשר משתנה בהתאם לנסיבותו של כל מקרה ומרקבה (ר' למשל בש"פ 6286/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 21.8.2006). עם זאת דומני כי לפי כל אמת מידה, חלוף פרק זמן של חמישה חודשים מעת שניתנה ההחלטה האחורייה בעניינו של המבוקש (7.2.17) עולה כדי זמן ניכר. בנוסף, פרק הזמן הצפוי להתחשכות ההליך בתיק העיקרי מהווה פרק זמן ממושך נוסף, אשר אף הוא מצדיק עיון מחודש בהחלטה.

עוד יש לתת את הדעת לכך כי מאז ניתנה ההחלטה האחורייה בעניינו של המבוקש - חלו מספר שינויים בנסיבות המבוקש הורשע על פי הודהתו בעובדות כתוב אישום מתוקן, מופחת במידה בה בחומרתו, בהשוואה לכתב האישום המקורי. אולם, חזקת החפות אינה עומדת עוד לצרכו של המבוקש. עם זאת, גם החשש לשיבוש מהלכי משפט קטן באופן משמעותי. עניין חשוב נוספת הוא העונש אשר נגזר על שותפו של המבוקש. בצדק צין ב"כ המבוקש, כי הנאשם 1 בכתב האישום (אשר הורשע בשתי עבירות של סחר בסמים) נषפט ונדון לעונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. המשיבה לא הגישה ערעור על קולת העונש. גם שכל מקרה וכל נאשם ונסיבותו, עדין נראה כי יש בכך כדי ללמד, ولو במקרה מסוים, על מידת העונש הצפiosa למבוקש.

בנסיבות אלו, אני סבור כי יש להיעתר לבקשה, **ולהוראות על ביטול מעצר הבית**. עם זאת, עדין אין מקום כי המבוקש יסתובב ללא מגבלה וכאחד האדם. על כן אני מורה כי יתר המגבילות - לרבות המגבילה בדבר הימצאות בכל עת במחיצת אחד מהמפקחים, כמו גם הערביות הכספיות - יוותרו על כנמן.

אשר על כן אני מורה, כי החל מיום חמישי, 27.7.17, יבוטל התנאי המגביל בדבר מעצר הבית. עם זאת, המבוקש ילווה על ידי אחד מהמפקחים שאושרו בהחלטות קודמות - בין אם במהלך עבודתו בבית העסק של חוריון, ובין אם במהלך שהותו בכל מקום אחר.

יתר התנאים המגבילים יוותרו על כנמן.

המציאות תעביר את העתק ההחלטה לצדים וכן לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשע"ז, 23 יולי 2017, בהעדר הצדדים.

